

Livet er mer ...

Tips om personer som er engasjert i aktiviteter eller har hatt opplevelser som ikke er relatert til legeyrket, sendes tidsskriftet@legeforeningen.no

Drømmer om OL

Dersom svenske Jonas Nicklasson spår riktig om fremtiden, blir westernridning en ny folkesport i Norge. Dessuten blir sporten OL-gren, og han selv blir med som deltaker.

I tillegg til å være en av westernridningens pionerer her til lands, er Jonas Nicklasson fastlege i Halden. Han er fra Göteborg, har arbeidet i Norge i en årrekke, men det var først i april i år han slo seg ned på vår side av grensen.

Det er gjennom sitt pasjonerte forhold til Quarter-hester og westernridning, han nå blir lagt merke til – også utenfor Østfold. I løpet av kort tid er han blitt mannen du kan ta kontakt med dersom du er fascinert av dressurridning i stor fart. For enkelt fortalt er westernridning akkurat det.

Quarter-frelst

– Jeg hadde hatt hest lenge, og drevet med vanlig engelsk ridning i mange år, da jeg nokså tilfeldig ble introdusert for en annen måte å forholde meg til hest på. Jeg hadde ridd mang en dannet skogstur, og sittet på hesteryggen som en annen militær. Egentlig var jeg lei av det. I og for seg var det fint og hyggelig, men nå har jeg et mye sterkere forhold til hestehold, forteller Nicklasson.

Det var en nordmann i Alvdal, Per Werner Vogel, som for sju år siden fikk Nicklasson til å bli Quarter-frelst.

– Da jeg så hvordan hans hester, Quarter-hestene alle sammen, oppførte seg, forsto jeg at jeg hadde masse å lære. Her var det overhodet ikke snakk om stridbare hester, men hester med godt lynne og en tiltalende lydighet. Det var artig å se den kontrollen han hadde, sier Nicklasson.

Snart olympisk

Westernridning – det høres unektelig ut som en machosport, og assosiasjonene går i retning kruttroyk og skummende øl. Men etter det Nicklasson kan fortelle er dette rett og slett en type dressurridning som cowboyene utviklet i sitt arbeid med på gjete kyrne ute på det amerikanske bondelandet. De unge mennene som satt høyt til hest, utviklet en teknikk for å styre hestene sine ved utstrakt bruk av tømmene. De ble mestere i smidighet, og fikk hestene til å gjøre eksakt hva de ville. De måtte kunne snu på femøringen dersom en ku var i ferd med å stikke av.

Etter hvert ble det også utviklet egne hesteraser for formålet, og i forlengelsen av dette ble Quarterhesten avlet frem, ikke som en hest for cowboyene, men som en hest for konkurranser i denne formen for dressurridning. De første konkurransene var forløperen til det som nå er en ordentlig sport som ønsker å bli opptatt som olympiske gren. Sporten er naturlig nok stor i USA, men er også svært populær i flere land i Europa. Italienerne er vilt begeistret, det samme er tyskerne, nederlenderne og svenskene. I Sverige er miljøet stort, så det er ikke rart at Nicklasson har et solid grep om tømmene. Hans disiplin innenfor westernridningen er reining, der hesten kontrolleres nesten utelukkende ved bruk av tømmene.

Bronsevinner

Nicklasson kan tydeligvis sine saker. I fjor fikk han bronsemedalje i det svenske mesterskapet, og i konkurranser i Sverige nå i høst har han ved flere anledninger vært beste amatør. Som i all annen hestesport på høyt nivå, dominerer de profesjonelle. Nicklasson har selv tre hester, alle på stall på Gjernes i Østfold.

– Quarter-hesten er litt araber, litt fullblods og litt vill amerikansk mustang. Det er en flott hest, rask, sterk og smidig. Men det flotteste er at den har et fint temperament. Selv om den er en sprinter med masse energi egner den seg utmerket som familiehest. Jeg har sett toåring kose seg på ryggen av en Quarter. Jeg har også sett at hesten har tålmodighet med 80-åringen. Den er snill, grei og tålmodig. Det eneste negative jeg kan si er at den er dyr i innkjøp. En god hest, som er innridd, må du gi minst 70 000 kroner for. Og er du på jakt etter en hingst, en avlshingst, kan du være sikker på at du må ut med mange millioner. Det finnes noen slike i Sverige, men ikke mange, sier Nicklasson.

Nyttig også for andre

Da han i sin tid ble så opptatt av denne formen for hestesport, hadde det sammenheng med at han ønsket et bedre grep om

Jonas Nicklasson er en av westernridningens fremste agenter i Norge. Sporten er i vekst, og selv drømmer han om å få denne dressurridningen inn som OL-gren. Foto Anders Johansson, Halden Arbeiderblad

hestene sine. Han syntes inntil da det var mye slit forbundet med hesteholdet, ikke praktisk nødvendigvis, men disiplinmessig.

– Nå føler jeg at hestene mine at de ikke krever meg på samme måte. Hestene er supre, og westernridningen har lært meg hvordan jeg skal takle dem. Og la det være sagt; de prinsippene som ligger til grunn for denne dressuren er overførbare til andre former for ridning. Det dreier seg om å gå «psykologisk» til verks, og ikke sloss med hesten. Som du forstår gir disse hestene meg stor glede, sier Nicklasson. Hans kone er ingen rytter, men er ivrig med på de praktiske sidene av hesteholdet.

Ambisjoner

Som enhver sportsmann har også Jonas Nicklasson ambisjoner. Han håper at den internasjonale olympiske komité så raskt som mulig kan finne plass til westernridning på sitt program.

– Hvorvidt det skjer raskt vet jeg ikke, men det arbeides seriøst med å komme med. Tilbakemeldingene fra de høye herrer i Den olympiske komité går ut at komiteen vurderer om noen øvelser er utdaterte, og i dette arbeidet jakter den på nye sportsgrener som kan fenge. Et avgjørende poeng er hvorvidt sporten vil egne seg på TV. Og det tror jeg denne vil. Ingenting hadde vært større for meg enn å få være med i et OL, for i hestesport er det mulig å hevde seg selv for de av oss som ikke er helt unge lenger, sier Nicklasson. Han trives i rollen som PR-agent for en til nå nokså ukjent sport her hjemme.

Jens-Eirik Larsen

Jens-eirik.larsen@legeforeningen.no
Tidsskriftet